

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 18ης Ιουλίου 2007*

Στην υπόθεση C-288/05,

με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 35 ΕΕ, που υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) με απόφαση της 30ής Ιουνίου 2005, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 19 Ιουλίου 2005, στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας κατά του

Jürgen Kretzinger,

παρισταμένου του:

Hauptzollamt Augsburg,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο τμήματος, J. Klůčka, R. Silva de Lapuerta, J. Makarczyk και L. Bay Larsen (εισηγητή), δικαστές,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

γενική εισαγγελέας: E. Sharpston
γραμματέας: B. Fülöp, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 4ης Ιουλίου 2006,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- ο J. Kretzinger, αρχικώς αυτοπροσώπως, στη συνέχεια δε εκπροσωπούμενος από τον G. Dannecker, Rechtsanwalt,
- η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, εκπροσωπούμενη από τους A. Dittrich και M. Lumma,
- η Τσεχική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τον T. Boček,
- το Βασίλειο της Ισπανίας , εκπροσωπούμενο από τον M. Muñoz Pérez,
- το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, εκπροσωπούμενο από τις H. G. Sevenster και C. A. H. M. ten Dam,
- η Δημοκρατία της Αυστρίας, εκπροσωπούμενη από την C. Pesendorfer,

- η Δημοκρατία της Πολωνίας, εκπροσωπούμενη από τον T. Nowakowski,
- το Βασίλειο της Σουηδίας, εκπροσωπούμενο από την K. Petkovska,
- η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον W. Bogensberger και την S. Grünheid,

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 5ης Δεκεμβρίου 2006,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- ¹ Η αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 54 της σύμβασης εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν, της 14ης Ιουνίου 1985, μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της Οικονομικής Ένωσης Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα (ΕΕ 2000, L 239, σ. 19, στο εξής: ΣΕΣΣ), που υπεγράφη στο Σένγκεν (Λουξεμβούργο) στις 19 Ιουνίου 1990.
- ² Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας που κινήθηκε στη Γερμανία κατά του J. Kretzinger για κατ' επάγγελμα κατοχή εμπορευμάτων για τα οποία δεν είχε καταβληθεί η σχετική φορολογική επιβάρυνση.

Το νομικό πλαίσιο

Το κοινοτικό δίκαιο

- 3 Σύμφωνα με το άρθρο 1 του πρωτοκόλλου για την ενσωμάτωση του κεκτημένου του Σένγκεν στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που προσαρτήθηκε στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ (στο εξής: πρωτόκολλο), δεκατρία κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μεταξύ των οποίων η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και η Ιταλική Δημοκρατία, εξουσιοδοτούνται να θεσπίσουν, εντός του θεσμικού και νομικού πλαισίου της Ένωσης και των Συνθηκών ΕΕ και ΕΚ, στενότερη συνεργασία μεταξύ τους στον τομέα που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κεκτημένου του Σένγκεν, όπως ορίζεται στο παράρτημα του εν λόγω πρωτοκόλλου.

- 4 Περιλαμβάνονται στο κατά τον ορισμό αυτό κεκτημένο του Σένγκεν, μεταξύ άλλων, η συμφωνία μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της Οικονομικής Ένωσης Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά τους σύνορα, που υπογράφηκε στο Σένγκεν στις 14 Ιουνίου 1985 (ΕΕ 2000, L 239, σ. 13, στο εξής: Συμφωνία του Σένγκεν), καθώς και η ΣΕΣΣ.

- 5 Σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του πρωτοκόλλου, από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της Συνθήκης του Άμστερνταμ, την 1η Μαΐου 1999, το κεκτημένο του Σένγκεν εφαρμόζεται απευθείας στα δεκατρία κράτη μέλη που αναφέρονται στο άρθρο 1 του πρωτοκόλλου αυτού.

6 Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 2, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, δεύτερη περίοδος, του πρωτοκόλλου, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξέδωσε, στις 20 Μαΐου 1999, την απόφαση 1999/436/ΕΚ, για τον καθορισμό, δυνάμει των οικείων διατάξεων της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, της νομικής βάσης για κάθε διάταξη ή απόφαση που συνιστά το κεκτημένο του Σένγκεν (ΕΕ L 176, σ. 17). Από το άρθρο 2 της αποφάσεως αυτής προκύπτει, σε συνδυασμό με το παράρτημα Α αυτής, ότι το Συμβούλιο όρισε τα άρθρα 34 ΕΕ και 31 ΕΕ, που περιλαμβάνονται στον τίτλο VI της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, ο οποίος επιγράφεται: «Διατάξεις για την αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις», ως νομικές βάσεις των άρθρων 54 έως 58 της ΣΕΣΣ.

7 Σύμφωνα με το άρθρο 54 της ΣΕΣΣ, που αποτελεί τμήμα του κεφαλαίου 3, το οποίο επιγράφεται «Εφαρμογή της αρχής *ne bis in idem*», και περιλαμβάνεται στον τίτλο ΙΙΙ αυτής, ο οποίος επιγράφεται «Αστυνομία και ασφάλεια»:

«Όποιος [καταδικάστηκε ή αθωώθηκε] αμετάκλητα από ένα συμβαλλόμενο μέρος δεν μπορεί να διωχθεί από ένα άλλο συμβαλλόμενο μέρος για τα ίδια πραγματικά περιστατικά, υπό τον όρον όμως ότι, σε περίπτωση καταδίκης, η ποινή έχει ήδη εκτισθεί ή εκτίεται ή δεν μπορεί πλέον να εκτισθεί σύμφωνα με τους νόμους του συμβαλλομένου μέρους που επέβαλε την καταδίκη.»

8 Η απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ L 190, σ. 1, στο εξής: απόφαση-πλαίσιο), ορίζει στο άρθρο της 1, παράγραφος 1, το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης ως τη δικαστική απόφαση η οποία εκδίδεται από κράτος μέλος προς τον σκοπό της σύλληψης και της παράδοσης από άλλο κράτος μέλος προσώπου που καταζητείται για την άσκηση ποινικής δίωξης ή για την εκτέλεση ποινής ή μέτρου στερητικών της ελευθερίας.

- 9 Η απόφαση-πλαίσιο προβλέπει, στο άρθρο της 3, υπό τον τίτλο «Λόγοι υποχρεωτικής μη εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης», τα εξής:

«Η δικαστική αρχή εκτέλεσης του κράτους μέλους εκτέλεσης [...] αρνείται την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης στις ακόλουθες περιπτώσεις:

1) [...]

2) εάν από τις πληροφορίες που διαθέτει η δικαστική αρχή εκτέλεσης προκύπτει ότι ο καταζητούμενος έχει δικαστεί τελεσιδικώς για τις ίδιες πράξεις από κράτος μέλος υπό τον όρο ότι, σε περίπτωση καταδίκης, η καταδίκη έχει εκτισθεί ή εκτίεται ή δεν μπορεί πλέον να εκτισθεί σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους της καταδίκης·

[...]».

- 10 Το άρθρο 5 της αποφάσεως-πλαισίου, υπό τον τίτλο «Εγγυήσεις που πρέπει να παρέχει το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος σε ειδικές περιπτώσεις», ορίζει τα εξής:

«Η εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης από τη δικαστική αρχή εκτέλεσης μπορεί να εξαρτηθεί κατά το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης από μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- 1) όταν το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης έχει εκδοθεί προς τον σκοπό της εκτέλεσης ποινής [...] που έχει επιβληθεί με απόφαση εκδοθείσα από τον ενδιαφερομένο και όταν ο ενδιαφερόμενος δεν είχε κλητευθεί αυτοπροσώπως ούτε είχε ενημερωθεί κατ' άλλον τρόπο σχετικά με την ημερομηνία και τον τόπο της ακροαματικής διαδικασίας που οδήγησε στην απόφαση που εκδόθηκε εν τη απουσία του, η παράδοση μπορεί να εξαρτηθεί από το αν η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος παρέχει επαρκείς εγγυήσεις ώστε να εξασφαλισθεί στον καθού το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, ότι θα έχει τη δυνατότητα να ζητήσει να δικαστεί εκ νέου στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος και να παρίσταται κατά τη λήψη της απόφασης·

[...]».

- 11 Από την ενημέρωση σχετικά με την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος της Συνθήκης του Άμστερνταμ, η οποία δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* την 1η Μαΐου 1999 (ΕΕ L 114, σ. 56), προκύπτει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας προέβη σε δήλωση κατά το άρθρο 35, παράγραφος 2, ΕΕ, με την οποία αποδέχθηκε την αρμοδιότητα του Δικαστηρίου να αποφαινεται σύμφωνα με τα προβλεπόμενα από το άρθρο 35, παράγραφος 3, στοιχείο β', ΕΕ.

Το εθνικό δίκαιο

- 12 Σύμφωνα με το άρθρο 374 του φορολογικού κώδικα (Abgabenordnung), ένα πρόσωπο μπορεί να καταδικαστεί για μη καταβολή εισαγωγικών δασμών, η υποχρέωση καταβολής των οποίων έχει γεννηθεί εντός κράτους μέλους άλλου πλην της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας κατά τον χρόνο της παράνομης εισαγωγής εντός του άλλου αυτού κράτους μέλους.

- 13 Για να συμμορφωθεί προς τις διατάξεις της αποφάσεως-πλαisiού, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας εξέδωσε, κατόπιν αποφάσεως του Bundesverfassungsgericht της 18ης Ιουλίου 2005 με την οποία ακυρώθηκε ο πρώτος γερμανικός νόμος περί μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο της αποφάσεως-πλαisiού, τον νόμο περί του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης (Europäisches Haftbefehlsgesetz), της 20ής Ιουλίου 2006 (BGBl. 2006 I, σ. 1721).

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

- 14 Ο J. Kretzinger μετέφερε δις τον Μάιο του 1999 και τον Απρίλιο του 2000, με φορτηγό, από την Ελλάδα με προορισμό το Ηνωμένο Βασίλειο μέσω Ιταλίας και Γερμανίας, τσιγάρα προερχόμενα από χώρες μη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα οποία είχαν προηγουμένως εισαχθεί λαθραία στην Ελλάδα από τρίτους. Τα τσιγάρα αυτά δεν δηλώθηκαν σε κανένα τελωνείο.
- 15 Κατά την πρώτη μεταφορά, το φορτηγό περιείχε ένα φορτίο αποτελούμενο από 34 500 κούτες τσιγάρων τα οποία κατασχέθηκαν στην Ιταλία από την Guardia di Finanza (Οικονομική Αστυνομία) στις 3 Μαΐου 1999. Ο J. Kretzinger, αφού ανακρίθηκε, αφέθηκε ελεύθερος στις 4 Μαΐου 1999.
- 16 Με απόφαση της 22ας Φεβρουαρίου 2001, το Corte d'appello di Venezia, δεχόμενο την έφεση που άσκησε η εισαγγελική αρχή κατά της πρωτόδικης αθωωτικής αποφάσεως, καταδίκασε ερήμην τον J. Kretzinger σε ποινή φυλακίσεως ενός έτους και οκτώ μηνών με αναστολή. Το δικαστήριο αυτό στήριξε την ενοχή του κατηγορουμένου σε ένα πλημμέλημα εισαγωγής και κατοχής στην Ιταλία 6 900 χιλιογράμμων αλλοδαπών λαθραίων προϊόντων καπνού, καθώς και σε ένα πλημμέλημα μη καταβολής των αναλογούντων δασμών. Η απόφαση αυτή περιεβλήθη, κατά το ιταλικό δίκαιο, την ισχύ του δεδικασμένου. Η ποινή καταχωρίστηκε στο ποινικό μητρώο του καταδικασθέντος.

- 17 Κατά τη δεύτερη μεταφορά, το φορτηγό περιείχε φορτίο αποτελούμενο από 14 927 κούτες λαθραίων τσιγάρων. Ο J. Kretzinger συνελήφθη εκ νέου, στις 12 Απριλίου 2000, από την Guardia di Finanza. Για μικρό χρονικό διάστημα κρατήθηκε στο αστυνομικό τμήμα ή/και τέθηκε υπό καθεστώς προσωρινής κράτησης στην Ιταλία, κατόπιν δε μετέβη στη Γερμανία.
- 18 Με απόφαση της 25ης Ιανουαρίου 2001, το Tribunale di Ancona τον καταδίκασε εκ νέου ερήμην και βάσει των ίδιων διατάξεων του ιταλικού δικαίου σε ποινή φυλακίσεως δύο ετών χωρίς αναστολή. Η απόφαση αυτή περιεβλήθη επίσης την ισχύ του δεδουλευμένου. Η ποινή φυλακίσεως, η οποία δεν εκτελέστηκε, καταχωρίστηκε επίσης στο ποινικό μητρώο του καταδικασθέντος.
- 19 Το αιτούν δικαστήριο τονίζει ότι, παρά τις επανειλημμένες προσπάθειες διευκρινίσεως των αποφάσεων αυτών, δεν μπόρεσε να καθορίσει με βεβαιότητα τους δασμούς τους οποίους αυτές αφορούσαν επακριβώς και, μεταξύ άλλων, αν τουλάχιστον μία από αυτές είχε αποφανθεί επί των κατηγοριών της τελωνειακής απάτης ή αν ήταν καταδικαστική σε σχέση με τις κατηγορίες αυτές.
- 20 Λαμβάνοντας υπόψη τις ιταλικές αυτές αποφάσεις, το Landgericht Augsburg καταδίκασε τον J. Kretzinger σε ποινή φυλακίσεως ενός έτους και δέκα μηνών για την πρώτη μεταφορά και ενός έτους για τη δεύτερη. Το Landgericht έκρινε συναφώς ένοχο τον J. Kretzinger για μη καταβολή εισαγωγικών δασμών, η υποχρέωση προς καταβολή των οποίων γεννήθηκε από την εισαγωγή λαθραίων εμπορευμάτων στην Ελλάδα, πλημμέλημα προβλεπόμενο στο άρθρο 374 του φορολογικού κώδικα.

- 21 Το Landgericht Augsburg, μολονότι ανέφερε ότι οι δύο αμετάκλητες καταδικαστικές αποφάσεις που είχαν εκδοθεί στην Ιταλία δεν είχαν ακόμη εκτελεσθεί, δεν θεώρησε ότι υπήρχε νομικό κώλυμα βάσει του άρθρου 54 της ΣΕΣΣ. Κατά το δικαστήριο αυτό, μολονότι οι δύο ίδιες μεταφορές τσιγάρων συνιστούσαν τα πραγματικά περιστατικά βάσει των οποίων εκδόθηκαν τόσο οι δύο καταδικαστικές αποφάσεις στην Ιταλία όσο και οι δικές του αποφάσεις, το άρθρο αυτό δεν ετύγχανε εφαρμογής.
- 22 Ο J. Kretzinger άσκησε αναίρεση ενώπιον του Bundesgerichtshof, το οποίο εξέφρασε αμφιβολίες ως προς το συμβατό της συλλογιστικής που διατύπωσε το Landgericht Augsburg προς το άρθρο 54 της ΣΕΣΣ.
- 23 Κατ' αρχάς, το Bundesgerichtshof διερωτάται σχετικά με την ερμηνεία της έννοιας των «ιδίων πραγματικών περιστατικών» κατά το άρθρο 54 της ΣΕΣΣ.
- 24 Εν συνεχεία, όσον αφορά την έννοια της «εκτίσεως», το Bundesgerichtshof, το οποίο, a priori, θεωρεί ότι μια ποινή φυλακίσεως όπως αυτή η οποία αφορά την πρώτη μεταφορά και η οποία επιβλήθηκε με αναστολή εμπίπτει στο άρθρο 54 της ΣΕΣΣ, διερωτάται αν μια σύντομη προσωρινή κράτηση αρκεί για να παύσει η ποινική δίωξη.
- 25 Τέλος, όσον αφορά την ύπαρξη δικονομικού κωλύματος βάσει του άρθρου 54 της ΣΕΣΣ, το Bundesgerichtshof, αφενός μεν, παρατηρεί ότι οι ιταλικές αρχές δεν προέβησαν σε καμία ενέργεια βάσει της αποφάσεως-πλαισίου για να εκτελεσθεί η καταδίκη του J. Kretzinger που αφορά τη δεύτερη μεταφορά, αφετέρου δε, διερωτάται αν και κατά πόσον οι διατάξεις της αποφάσεως-πλαισίου επηρεάζουν την ερμηνεία του άρθρου αυτού.

26 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Bundesfinanzhof αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

- «1) Αφορά η ποινική δίωξη τα “ίδια πραγματικά περιστατικά”, κατά την έννοια του άρθρου 54 της ΣΕΣΣ, στην περίπτωση κατά την οποία ο κατηγορούμενος έχει καταδικαστεί από ιταλικό δικαστήριο για εισαγωγή και κατοχή στην Ιταλία λαθραίων προϊόντων καπνού αλλοδαπής προελεύσεως, καθώς και για μη καταβολή των επ’ αυτών των προϊόντων φορολογικών επιβαρύνσεων κατά τη διέλευση των συνόρων, στη συνέχεια δε έχει καταδικαστεί από γερμανικό δικαστήριο, λόγω της χρονικώς προηγηθείσας κατοχής των εμπορευμάτων αυτών στην Ελλάδα, για κατοχή εμπορευμάτων για τα οποία δεν καταβλήθηκαν εισαγωγικοί δασμοί (ελληνικοί), η υποχρέωση προς καταβολή των οποίων είχε γεννηθεί προηγουμένως λόγω της πραγματοποιηθείσας από τρίτον εισαγωγής, στην περίπτωση κατά την οποία ο κατηγορούμενος είχε εξ αρχής την πρόθεση, μόλις περιήλθαν στην κατοχή του τα εμπορεύματα στην Ελλάδα, να τα μεταφέρει στο Ηνωμένο Βασίλειο μέσω Ιταλίας;
- 2) Θεωρείται ότι μια ποινή, κατά την έννοια του άρθρου 54 της ΣΕΣΣ, “έχει ήδη εκτισθεί” ή “εκτίεται”
- α) στην περίπτωση που ο κατηγορούμενος έχει καταδικαστεί σε στερητική της ελευθερίας ποινή με αναστολή, σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους στο οποίο εκδόθηκε η καταδικαστική απόφαση·
- β) στην περίπτωση κατά την οποία ο κατηγορούμενος κρατήθηκε στο αστυνομικό τμήμα ή/και κρατήθηκε προσωρινώς για μικρό χρονικό διάστημα και, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους στο οποίο εκδόθηκε η καταδικαστική απόφαση, ο χρόνος αυτός στερήσεως της ελευθερίας του πρέπει να συνυπολογιστεί στη μετέπειτα έκτιση μιας στερητικής της ελευθερίας ποινής;

- 3) α) Το γεγονός ότι, κατά τις διατάξεις περί μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο της αποφάσεως-πλαisiού [...], το (πρώτο) κράτος εκδόσεως της καταδικαστικής αποφάσεως έχει τη δυνατότητα, ανά πάσα στιγμή, να προβεί στην εκτέλεση της περιβεβλημένης με την ισχύ του δεδικασμένου κατά την εσωτερική του νομοθεσία αποφάσεως και
- β) το γεγονός ότι, λόγω του ότι η απόφαση εκδόθηκε ερήμην, το κράτος στο οποίο εκδόθηκε η καταδικαστική απόφαση δεν είχε υποχρέωση άμεσης ανταποκρίσεως σε αίτηση δικαστικής συνδρομής για έκδοση του καταδικασθέντος ή για εκτέλεση της αποφάσεως στην ημεδαπή,

επηρεάζει την ερμηνεία της κατά το άρθρο 54 της ΣΕΣΣ εκτίσεως της ποινής;»

Επί της αρμοδιότητας του Δικαστηρίου

²⁷ Από τη σκέψη 11 της παρούσας αποφάσεως προκύπτει ότι, εν προκειμένω, δυνάμει του άρθρου 35 ΕΕ, το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να αποφανθεί επί της ερμηνείας του άρθρου 54 της ΣΕΣΣ και, στον βαθμό που ασκεί επιρροή στην παρούσα υπόθεση, της αποφάσεως-πλαisiού.

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του πρώτου ερωτήματος

- ²⁸ Με το ερώτημα αυτό, το Bundesgerichtshof ερωτά, κατ' ουσίαν, ποιο είναι το κατάλληλο κριτήριο για την εφαρμογή της εννοίας των «ιδίων πραγματικών περιστατικών» κατά το άρθρο 54 της ΣΕΣΣ και, ειδικότερα, αν εμπίπτουν στην έννοια αυτή παράνομες συμπεριφορές συνιστάμενες στην κατοχή αλλοδαπών λαθραίων προϊόντων καπνού εντός συμβαλλομένου κράτους και στην εισαγωγή και κατοχή των ιδίων προϊόντων καπνού εντός άλλου συμβαλλομένου κράτους, στον βαθμό που ο κατηγορούμενος, ο οποίος διώχθηκε εντός δύο συμβαλλομένων κρατών, είχε εξ αρχής την πρόθεση να μεταφέρει τα προϊόντα καπνού, αφότου περιήλθαν το πρώτον στην κατοχή του, προς έναν τελικό προορισμό διερχόμενος από διάφορα συμβαλλόμενα κράτη.
- ²⁹ Συναφώς, το Δικαστήριο έχει διαπιστώσει, αφενός, στη σκέψη 36 της αποφάσεως της 9ης Μαρτίου 2006, C-436/04, Van Esbroeck (Συλλογή 2006, σ. I-2333), ότι το μοναδικό κατάλληλο κριτήριο για την εφαρμογή του άρθρου 54 της ΣΕΣΣ είναι το κριτήριο της ταυτότητας των πραγματικών περιστατικών, υπό την έννοια ενός συνόλου περιστατικών που συνδέονται άρρηκτα μεταξύ τους και, αφετέρου, στη σκέψη 42 της ίδιας αποφάσεως, ότι το κριτήριο αυτό εφαρμόζεται ανεξαρτήτως του νομικού χαρακτηρισμού των πραγματικών αυτών περιστατικών ή του προστατευόμενου εννόμου συμφέροντος (βλ. επίσης απόφαση της 28ης Σεπτεμβρίου 2006, C-150/05, Van Straaten, Συλλογή 2006, σ. I-9327, σκέψεις 48 και 53).
- ³⁰ Από τα ανωτέρω προκύπτει, πρώτον, ότι δεν έχει σημασία το ότι η κατηγορία που απαγγέλθηκε κατά του J. Kretzinger εντός του πρώτου συμβαλλομένου κράτους (στην Ιταλία) στηριζόταν στη μη δήλωση τσιγάρων ή/και στη μη καταβολή δασμών η υποχρέωση προς καταβολή των οποίων είχε γεννηθεί κατά την εισαγωγή εντός του κράτους αυτού, ενώ εντός του άλλου συμβαλλομένου κράτους (στη Γερμανία) η κατηγορία στηριζόταν στην πρώτη κτήση στην Ελλάδα των λαθραίων προϊόντων καπνού.

- 31 Δεύτερον, η διαπίστωση της ταυτότητας των πραγματικών περιστατικών, υπό την έννοια ενός συνόλου περιστατικών άρρηκτα συνδεδεμένων μεταξύ τους, πρέπει να πραγματοποιείται ανεξάρτητα από το προστατευόμενο έννομο συμφέρον, καθόσον αυτό μπορεί να ποικίλλει από το ένα συμβαλλόμενο κράτος στο άλλο.
- 32 Ωστόσο, η Γερμανική και η Ισπανική Κυβέρνηση υποστήριξαν κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, που διεξήχθη μετά την έκδοση της προπαρατεθείσας αποφάσεως Van Esbroeck, ότι το κριτήριο που στηρίζεται στην ταυτότητα των πραγματικών περιστατικών πρέπει να εφαρμόζεται κατά τρόπο που να παρέχει τη δυνατότητα στις εθνικές αρμόδιες αρχές να λαμβάνουν υπόψη και το προστατευόμενο έννομο συμφέρον κατά την εκτίμηση ενός συνόλου συγκεκριμένων περιστάσεων.
- 33 Συναφώς, πρέπει να τονισθεί ότι, επειδή δεν υπάρχει εναρμόνιση των εθνικών ποινικών νομοθεσιών, ένα κριτήριο που στηρίζεται στον νομικό χαρακτηρισμό των πραγματικών περιστατικών ή στο προστατευόμενο έννομο συμφέρον μπορεί να δημιουργήσει εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία εντός του χώρου Σένγκεν και δη αναλόγως του αριθμού των ποινικών συστημάτων που υπάρχουν στα συμβαλλόμενα κράτη (προπαρατεθείσα απόφαση Van Esbroeck, σκέψη 35).
- 34 Κατά συνέπεια, πρέπει να επιβεβαιωθεί ότι τα αρμόδια εθνικά όργανα, κατά τον καθορισμό του αν υφίσταται ταυτότητα των πραγματικών περιστατικών, πρέπει να εξετάζουν μόνον αν τα εν λόγω πραγματικά περιστατικά συνιστούν ένα σύνολο περιστατικών άρρηκτα συνδεδεμένων κατά χρόνο, τόπο και αντικείμενο (βλ., υπό την έννοια αυτή, προπαρατεθείσα απόφαση Van Esbroeck, σκέψη 38), χωρίς να κρίνονται κατάλληλες οι εκτιμήσεις που στηρίζονται στο προστατευόμενο έννομο συμφέρον.
- 35 Όσον αφορά ειδικότερα μια κατάσταση όπως η επίμαχη στο πλαίσιο της κύριας δίκης, πρέπει να υπομνησθεί ότι το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι τα αξιόποινα πραγματικά περιστατικά που συνίσταται στην εξαγωγή και στην εισαγωγή των ίδιων παράνομων εμπορευμάτων και τα οποία διώκονται εντός διαφόρων κρατών

που έχουν υπογράψει τη ΣΕΣΣ συνιστούν συμπεριφορές που μπορούν να εμπίπτουν στην έννοια των «ιδίων πραγματικών περιστατικών» κατά το άρθρο 54 της ΣΕΣΣ (βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις Van Esbroeck, προαναφερθείσα, σκέψη 42, Van Straaten, προαναφερθείσα, σκέψη 51, και απόφαση της 28ης Σεπτεμβρίου 2006, C-467/04, Gasparini κ.λπ., Συλλογή 2006, σ. I-9199, σκέψη 57).

³⁶ Οι μεταφορές λαθραίων τσιγάρων όπως οι επίμαχες στο πλαίσιο της υπόθεσης της κύριας δίκης, που συνεπάγονται διαδοχικές διελεύσεις εσωτερικών του χώρου Σένγκεν συνόρων, μπορούν κατά συνέπεια να συνιστούν σύνολο πραγματικών περιστατικών που εμπίπτουν στην έννοια των «ιδίων πραγματικών περιστατικών». Ωστόσο, η οριστική σχετική εκτίμηση απόκειται στις αρμόδιες εθνικές αρχές, οι οποίες πρέπει να καθορίσουν αν τα επίμαχα πραγματικά περιστατικά συνιστούν σύνολο περιστατικών άρρηκτα συνδεδεμένων κατά χρόνο, τόπο και αντικείμενο.

³⁷ Κατόπιν των ανωτέρω, στο πρώτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 54 της ΣΕΣΣ έχει την έννοια ότι:

- το κατάλληλο κριτήριο για την εφαρμογή του εν λόγω άρθρου συνίσταται σε αυτό της ταυτότητας των πραγματικών περιστατικών, υπό την έννοια ενός συνόλου περιστατικών άρρηκτα συνδεδεμένων μεταξύ τους, ανεξάρτητα από τον νομικό χαρακτηρισμό των πραγματικών αυτών περιστατικών ή του προστατευομένου εννόμου συμφέροντος·
- πραγματικά περιστατικά συνιστάμενα στην κατοχή αλλοδαπών λαθραίων προϊόντων καπνού εντός συμβαλλομένου κράτους και στην εισαγωγή και κατοχή των ίδιων προϊόντων καπνού εντός άλλου συμβαλλομένου κράτους, τα οποία χαρακτηρίζονται από το γεγονός ότι ο κατηγορούμενος ο οποίος διώχθηκε εντός δύο συμβαλλομένων κρατών είχε εξ αρχής την πρόθεση να μεταφέρει τα προϊόντα καπνού, αφότου αυτά περιήλθαν το πρώτον στην κατοχή του, προς έναν τελικό προορισμό διερχόμενος από διάφορα συμβαλλόμενα κράτη, συνιστούν συμπεριφορές που μπορούν να εμπίπτουν στην έννοια των «ιδίων πραγματικών περιστατικών» κατά το εν λόγω άρθρο 54. Η οριστική σχετική εκτίμηση απόκειται στις αρμόδιες εθνικές αρχές.

Επί του δευτέρου ερωτήματος, στοιχείο α΄

- 38 Με το ερώτημα αυτό, το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, αν, κατά την έννοια του άρθρου 54 της ΣΕΣΣ, πρέπει να θεωρηθεί ότι η ποινή που επιβλήθηκε από δικαστήριο συμβαλλομένου κράτους «έχει ήδη εκτισθεί» ή «εκτίεται» όταν ένας κατηγορούμενος έχει καταδικαστεί, σύμφωνα με το δίκαιο του εν λόγω συμβαλλομένου κράτους, σε ποινή φυλακίσεως με αναστολή.
- 39 Πρέπει, πρώτον, να υπομνησθεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 54 της ΣΕΣΣ, η απαγόρευση της ποινικής δίωξης για τα ίδια πραγματικά περιστατικά δεν ισχύει, σε περίπτωση καταδίκης όπως η επίμαχη στο πλαίσιο της κύριας δίκης, παρά μόνον υπό την προϋπόθεση ότι «η ποινή έχει ήδη εκτισθεί ή εκτίεται ή δεν μπορεί πλέον να εκτισθεί σύμφωνα με τους νόμους του συμβαλλομένου κράτους που επέβαλε την καταδίκη» (στο εξής: προϋπόθεση περί εκτίσεως).
- 40 Δεύτερον, πρέπει να τονισθεί, όπως παρατήρησε και η γενική εισαγγελέας στα σημεία 44 και 45 των προτάσεών της, ότι ο μηχανισμός που παρέχει τη δυνατότητα στο εθνικό δικαστή, εφόσον πληρούνται οι νόμιμες προϋποθέσεις, να επιβάλλει ποινή με αναστολή είναι γνωστός στα ποινικά συστήματα των συμβαλλομένων κρατών.
- 41 Ο J. Kretzinger, οι κυβερνήσεις που κατέθεσαν παρατηρήσεις στην υπό κρίση υπόθεση, καθώς και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, συμφωνούν στο ότι ένα πρόσωπο που έχει καταδικαστεί σε ποινή φυλακίσεως με αναστολή πρέπει να θεωρείται ότι έχει διωχθεί, κριθεί ένοχο και καταδικασθεί, με όλες τις συναφώς προβλεπόμενες από το οικείο νομικό σύστημα συνέπειες.

- 42 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι μια ποινή φυλακίσεως με αναστολή, στον βαθμό που επιβάλλεται για να τιμωρηθεί η παράνομη συμπεριφορά ενός καταδικασθέντος προσώπου, συνιστά ποινή κατά την έννοια του άρθρου 54 της ΣΕΣΣ. Η εν λόγω ποινή πρέπει να θεωρείται ότι «εκτίεται», αφ' ης στιγμής η καταδικαστική απόφαση καθίσταται εκτελεστή και καθ' όλη την περίοδο δοκιμασίας. Εν συνεχεία, αφού ολοκληρωθεί η περίοδος δοκιμασίας, η ποινή πρέπει να θεωρείται ότι «έχει ήδη εκτισθεί» κατά την έννοια της ίδιας αυτής διατάξεως.
- 43 Η ερμηνεία αυτή, σύμφωνα με την οποία μια ποινή φυλακίσεως με αναστολή πληροί επίσης την προϋπόθεση περί εκτίσεως, επιρρωννύεται, όπως τόνισαν μεταξύ άλλων η Τσεχική Κυβέρνηση και η Επιτροπή, από το γεγονός ότι θα ήταν ανακόλουθο, αφενός, να θεωρείται κάθε στέρηση της ελευθερίας που ένα πρόσωπο έχει πράγματι υποστεί ως έκτιση κατά την έννοια του άρθρου 54 της ΣΕΣΣ και, αφετέρου, να αποκλείεται η δυνατότητα να μπορούν να πληρούν οι ποινές με αναστολή, που επιβάλλονται συνήθως για λιγότερο σοβαρές αξιόποινες πράξεις, την προϋπόθεση περί εκτίσεως του εν λόγω άρθρου και να καθίσταται έτσι δυνατή η άσκηση νέας ποινικής δίωξης.
- 44 Υπό τις συνθήκες αυτές, στο δεύτερο ερώτημα, στοιχείο α', πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι, κατά την έννοια του άρθρου 54 της ΣΕΣΣ, η ποινή που επιβάλλει δικαστήριο συμβαλλομένου κράτους «έχει ήδη εκτισθεί» ή «εκτίεται» σε περίπτωση που ο κατηγορούμενος έχει καταδικαστεί, σύμφωνα με το δίκαιο του εν λόγω συμβαλλομένου κράτους, σε ποινή φυλακίσεως με αναστολή.

Επί του δευτέρου ερωτήματος, στοιχείο β'

- 45 Με το ερώτημα αυτό, το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, αν, κατά την έννοια του άρθρου 54 της ΣΕΣΣ, η ποινή που επέβαλε ένα δικαστήριο συμβαλλομένου κράτους πρέπει να θεωρείται ότι «έχει ήδη εκτισθεί» ή «εκτίεται» σε περίπτωση που ο κατηγορούμενος έχει κρατηθεί στο αστυνομικό τμήμα ή/και τεθεί υπό καθεστώς

προσωρινής κράτησης για μικρό χρονικό διάστημα και, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους στο οποίο εκδόθηκε η καταδικαστική απόφαση, η στέρηση αυτή της ελευθερίας πρέπει να συνυπολογίζεται κατά τη μετέπειτα έκτιση της ποινής φυλακίσεως.

46 Συναφώς, πρέπει να εξεταστεί αν, στην περίπτωση κατά την οποία πληρούνται οι λοιπές προϋποθέσεις που επιβάλλει το άρθρο 54 της ΣΕΣΣ, μια σύντομη περίοδος στέρησης της ελευθερίας όπως η κράτηση στο αστυνομικό τμήμα ή/και η προσωρινή κράτηση, την οποία υπέστη ο καταδικασθείς προτού η καταδικαστική απόφαση εντός του πρώτου συμβαλλομένου κράτους περιβληθεί την ισχύ του δεδικασμένου και της οποίας η διάρκεια συνυπολογίζεται κατά την επιμέτρηση της τελικώς επιβληθείσας ποινής, θα μπορούσε να έχει ως αποτέλεσμα να πληρούται εκ των προτέρων η προϋπόθεση περί εκτίσεως και να αποκλείεται έτσι νέα ποινική δίωξη εντός του δευτέρου συμβαλλομένου κράτους.

47 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ο J. Kretzinger ισχυρίστηκε, μεταξύ άλλων, ότι γενικώς, σε μια περίπτωση όπως η επίμαχη στο πλαίσιο της κύριας δίκης, όπου το συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο εκδόθηκε καταδικαστική απόφαση δεν προέβη στην εκτέλεση μιας ποινής φυλακίσεως μη εξαρτωμένης από προϋποθέσεις χωρίς να υπάρχουν νομικοί λόγοι που να το έχουν εμποδίσει, η προϋπόθεση περί εκτίσεως δεν ισχύει πλέον μετά την «κοινοτικοποίηση» του κεκτημένου του Σένγκεν.

48 Αντιθέτως, οι επτά κυβερνήσεις που κατέθεσαν παρατηρήσεις ενώπιον του Δικαστηρίου, καθώς και η Επιτροπή, ισχυρίστηκαν ότι οι περίοδοι κράτησης στο αστυνομικό τμήμα και προσωρινής κράτησης δεν πρέπει αυτομάτως να θεωρούνται έκτιση ποινής κατά την έννοια του άρθρου 54 της ΣΕΣΣ.

49 Συναφώς, πρέπει να τονισθεί ότι από το γράμμα του εν λόγω άρθρου προκύπτει ότι το άρθρο αυτό δεν μπορεί να έχει εφαρμογή παρά μόνον εφόσον το οικείο πρόσωπο

έχει «καταδικαστεί αμετάκλητα». Επιβάλλεται όμως η διαπίστωση ότι, κατά τη διάρκεια μιας ένδικης διαδικασίας, η κράτηση στο αστυνομικό τμήμα, όπως και η προσωρινή κράτηση, προηγούνται της αμετάκλητης απόφασης.

- 50 Από τα ανωτέρω προκύπτει, όπως τόνισε και η γενική εισαγγελέας στο σημείο 59 των προτάσεών της, ότι το άρθρο 54 της ΣΕΣΣ δεν μπορεί να έχει εφαρμογή σε τέτοιες περιόδους στέρησης της ελευθερίας, έστω και αν αυτές πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, δυνάμει του εθνικού δικαίου, κατά την μετέπειτα έκτιση μιας ενδεχομένης ποινής φυλακίσεως.
- 51 Η ερμηνεία αυτή επιρρωννύεται, όπως παρατήρησαν η Γερμανική, η Ισπανική και η Αυστριακή Κυβέρνηση, καθώς και η Επιτροπή, από το γεγονός ότι ο σκοπός μιας προσωρινής κράτησης είναι πολύ διαφορετικός από αυτόν της προϋποθέσεως περί εκτίσεως του άρθρου 54 της ΣΕΣΣ. Συγκεκριμένα, ενώ ο σκοπός της πρώτης είναι μάλλον προληπτικός, ο σκοπός της δεύτερης είναι να αποφευχθεί ένα πρόσωπο που έχει αμετάκλητα καταδικαστεί εντός ενός πρώτου συμβαλλομένου κράτους να μην μπορεί πλέον να διωχθεί για τα ίδια πραγματικά περιστατικά και να παραμένει συνεπώς τελικώς ατιμώρητο όταν το πρώτο κράτος στο οποίο εκδόθηκε η καταδικαστική απόφαση δεν προέβη στην εκτέλεση της επιβληθείσας ποινής.
- 52 Κατά συνέπεια, στο δεύτερο ερώτημα, στοιχείο β', πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι, κατά την έννοια του άρθρου 54 της ΣΕΣΣ, η ποινή που επέβαλε δικαστήριο συμβαλλομένου κράτους δεν πρέπει να θεωρείται ότι «έχει ήδη εκτισθεί» ή «εκτίεται», σε περίπτωση που ο κατηγορούμενος έχει κρατηθεί στο αστυνομικό τμήμα και/ή τεθεί υπό καθεστώς προσωρινής κράτησης για μικρό χρονικό διάστημα και, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους όπου εκδόθηκε η καταδικαστική απόφαση, η στέρηση αυτή της ελευθερίας πρέπει να συνυπολογίζεται κατά τη μετέπειτα έκτιση της ποινής φυλακίσεως.

Επί του τρίτου ερωτήματος

- 53 Με το τρίτο ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, αν και κατά πόσον οι διατάξεις της αποφάσεως-πλαίσιου επηρεάζουν την ερμηνεία της εννοίας της «εκτίσεως» κατά το άρθρο 54 της ΣΕΣΣ.
- 54 Για να δοθεί απάντηση στο ερώτημα αυτό, πρέπει να διευκρινιστεί, εκ προοιμίου, ότι, δεδομένου ότι η απόφαση-πλαίσιο που μεταφέρθηκε στο εσωτερικό δίκαιο της Γερμανίας άρχισε να ισχύει από τις 2 Αυγούστου 2006, η εκτέλεση ενός ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης κατέστη εκ νέου δυνατή και δεν μπορεί συνεπώς να αποκλειστεί εκ προοιμίου ότι οι διατάξεις της εν λόγω αποφάσεως-πλαίσιου είναι δυνατόν να ασκούν επιρροή στην υπόθεση της κύριας δίκης.
- 55 Επιπλέον, από το άρθρο 32 της αποφάσεως-πλαίσιου προκύπτει ότι η απόφαση αυτή έχει εφαρμογή στις αιτήσεις που αφορούν πράξεις οι οποίες, όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, τελέστηκαν πριν από τη λήξη της προθεσμίας μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο της αποφάσεως αυτής, ήτοι την 1η Ιανουαρίου 2004, υπό την προϋπόθεση ότι το κράτος μέλος εκτέλεσης δεν προέβη σε δήλωση περί του ότι θα εξακολουθήσει να διεκπεραιώνει τις αιτήσεις αυτές σύμφωνα με το περί εκδόσεως σύστημα που ίσχυε πριν από την ημερομηνία αυτή. Δεν προκύπτει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας προέβη σε μια τέτοια δήλωση.

Επί του τρίτου ερωτήματος, στοιχείο α'

- 56 Με το ερώτημα αυτό, το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, αν το γεγονός ότι ένα κράτος μέλος μπορεί, βάσει της αποφάσεως-πλαίσιου, να εκδώσει ένα ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης για τη σύλληψη ενός προσώπου το οποίο καταδικάστηκε με αμετάκλητη δικαστική απόφαση βάσει του εσωτερικού του δικαίου και να εκτελέσει την απόφαση αυτή ασκεί επιρροή στην ερμηνεία της εννοίας της «εκτίσεως» κατά το άρθρο 54 της ΣΕΣΣ.

- 57 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ο J. Kretzinger υποστήριξε ότι η νομική δυνατότητα που παρέχει η απόφαση-πλαίσιο στο κράτος στο οποίο εκδόθηκε η καταδικαστική απόφαση να εκδίδει ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης για να προβεί στην εκτέλεση αμετάκλητης αποφάσεως έχει ως συνέπεια ότι πρέπει να θεωρείται ότι πληρούται η προϋπόθεση περί εκτίσεως, οπότε δεν μπορεί πλέον να διώκεται από τα αρμόδια δικαιοδοτικά όργανα στη Γερμανία.
- 58 Αντιθέτως, οι επτά κυβερνήσεις που κατέθεσαν γραπτές παρατηρήσεις, καθώς και η Επιτροπή, φρονούν ότι η απόφαση-πλαίσιο ουδόλως επηρεάζει την ερμηνεία του άρθρου 54 της ΣΕΣΣ και αμφισβητούν το ότι η ευχέρεια και μόνον που παρέχεται στο κράτος στο οποίο εκδόθηκε η καταδικαστική απόφαση να εκδίδει ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης μπορεί, αυτή καθεαυτή, να αρκεί για να θεωρηθεί ότι πληρούται η προϋπόθεση περί εκτίσεως, η οποία επιβάλλει να έχουν πράγματι εκτισθεί οι ποινές.
- 59 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η ερμηνεία του άρθρου 54 της ΣΕΣΣ που υποστηρίζει ο J. Kretzinger είναι αντίθετη προς το γράμμα της διατάξεως αυτής, η οποία, πέραν της υπάρξεως αμετάκλητης καταδίκης για τα ίδια πραγματικά περιστατικά, επιβάλλει ρητώς να πληρούται επίσης η προϋπόθεση περί εκτίσεως.
- 60 Η εν λόγω προϋπόθεση περί εκτίσεως δεν μπορεί, εξ ορισμού, να πληρούται όταν, όπως στην περίπτωση της υποθέσεως της κύριας δίκης, ένα ενδεχόμενο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης εκδίδεται μετά από καταδικαστική απόφαση εντός ενός πρώτου κράτους μέλους προκειμένου ακριβώς να διασφαλιστεί η έκτιση μιας ποινής φυλακίσεως η οποία δεν έχει ακόμη εκτισθεί κατά την έννοια του άρθρου 54 της ΣΕΣΣ.
- 61 Η διαπίστωση αυτή επιβεβαιώνεται από την απόφαση-πλαίσιο η οποία, στο άρθρο της 3, σημείο 2, υποχρεώνει το κράτος μέλος από το οποίο ζητείται η εκτέλεση να αρνηθεί την εκτέλεση ενός ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης όταν προκύπτει από τις πληροφορίες που διαθέτει η δικαστική αρχή εκτέλεσης ότι ο καταζητούμενος έχει δικαστεί αμετακλήτως για τις ίδιες πράξεις από κράτος μέλος και εφόσον, σε περίπτωση καταδίκης, πληρούται η προϋπόθεση περί εκτίσεως.

62 Επιπλέον, όπως τόνισαν η Ισπανική και η Αυστριακή Κυβέρνηση και η Επιτροπή, το αποτέλεσμα αυτό επιρρωννύεται από το γεγονός ότι η ερμηνεία του άρθρου 54 της ΣΕΣΣ δεν θα μπορούσε να εξαρτάται από τις διατάξεις της αποφάσεως-πλαίσιου, καθόσον τούτο θα προκαλούσε ανασφάλεια δικαίου η οποία θα προέκυπτε, αφενός, από το γεγονός ότι τα κράτη μέλη που δεσμεύονται από την απόφαση-πλαίσιο δεν δεσμεύονται όλα από τη ΣΕΣΣ, η οποία, επιπλέον, εφαρμόζεται σε ορισμένα τρίτα κράτη, και, αφετέρου, από το γεγονός ότι το πεδίο εφαρμογής του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης είναι περιορισμένο, πράγμα που δεν συμβαίνει στην περίπτωση του άρθρου 54 της ΣΕΣΣ, το οποίο ισχύει για όλες τις παραβάσεις που θεωρούνται αξιόποινες στα κράτη τα οποία έχουν προσχωρήσει στη σύμβαση αυτή.

63 Επομένως, το γεγονός ότι μια αμετακλήτως επιβληθείσα ποινή φυλακίσεως μπορεί ενδεχομένως να εκτισθεί εντός του κράτους όπου εκδόθηκε η καταδικαστική απόφαση, κατόπιν της εκ μέρους άλλου κράτους παραδόσεως του καταδικασθέντος, δεν μπορεί να επηρεάζει την ερμηνεία της εννοίας της «εκτίσεως» κατά το άρθρο 54 της ΣΕΣΣ.

64 Επομένως, στο τρίτο ερώτημα, στοιχείο α', πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το γεγονός ότι ένα κράτος μέλος εντός του οποίου ένα πρόσωπο καταδικάστηκε με αμετάκλητη κατά το εσωτερικό δίκαιο απόφαση μπορεί να εκδώσει ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης προκειμένου να συλληφθεί το πρόσωπο αυτό για να εκτελεσθεί η εν λόγω δικαστική απόφαση βάσει της αποφάσεως-πλαίσιου δεν μπορεί να ασκεί επιρροή στην ερμηνεία της εννοίας της «εκτίσεως» κατά το άρθρο 54 της ΣΕΣΣ.

Επί του τρίτου ερωτήματος, στοιχείο β'

65 Με το τρίτο ερώτημά του, στοιχείο β', το αιτούν δικαστήριο ερωτά κατ' ουσίαν αν, υπό το καθεστώς του άρθρου 5, σημείο 1, της αποφάσεως-πλαίσιου, το γεγονός ότι το κράτος μέλος εκτέλεσης δεν υποχρεούται αυτομάτως να εκτελέσει ένα

ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης το οποίο εκδόθηκε για να εκτελεσθεί μια ερήμην εκδοθείσα απόφαση επηρεάζει την ερμηνεία της εννοίας της «εκτίσεως» κατά το άρθρο 54 της ΣΕΣΣ.

- ⁶⁶ Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 59 έως 64 της παρούσας αποφάσεως, ότι η ευχέρεια που παρέχεται σε ένα κράτος μέλος να εκδίδει ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης δεν επηρεάζει την ερμηνεία της εννοίας της «εκτίσεως» κατά το άρθρο 54 της ΣΕΣΣ. Όπως όμως ορθώς τόνισαν η Ισπανική Κυβέρνηση και η Επιτροπή, υπό περιστάσεις όπως αυτές που περιγράφονται στην υπόθεση της κύριας δίκης, το γεγονός ότι η απόφαση της οποίας γίνεται επίκληση προς στήριξη ενός ενδεχομένου ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης έχει εκδοθεί ερήμην δεν μπορεί να αναιρέσει τη διαπίστωση αυτή.
- ⁶⁷ Επομένως, στην υπό κρίση υπόθεση, δεν είναι αναγκαίο να εξεταστεί το ζήτημα αν μια ερήμην εκδοθείσα απόφαση, η εκτελεστότητα της οποίας μπορεί να εξαρτάται από προϋποθέσεις βάσει του άρθρου 5, σημείο 1, της αποφάσεως-πλαισίου, πρέπει να θεωρείται απόφαση με την οποία ένα πρόσωπο «καταδικάστηκε αμετάκλητα» κατά το άρθρο 54 της ΣΕΣΣ.
- ⁶⁸ Κατά συνέπεια, παρέλκει η απάντηση στο τρίτο ερώτημα, στοιχείο β'.

Επί των δικαστικών εξόδων

- ⁶⁹ Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) αποφαινεται:

1) Το άρθρο 54 της σύμβασης εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν, της 14ης Ιουνίου 1985, μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της Οικονομικής Ένωσης Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα, που υπεγράφη στο Σένγκεν στις 19 Ιουνίου 1990, έχει την έννοια ότι:

- το κατάλληλο κριτήριο για την εφαρμογή του εν λόγω άρθρου συνίσταται σε αυτό της ταυτότητας των πραγματικών περιστατικών, υπό την έννοια ενός συνόλου περιστατικών άρρηκτα συνδεδεμένων μεταξύ τους, ανεξάρτητα από τον νομικό χαρακτηρισμό των πραγματικών αυτών περιστατικών ή του προστατευόμενου εννόμου συμφέροντος·
- πραγματικά περιστατικά συνιστάμενα στην κατοχή αλλοδαπών λαθραίων προϊόντων καπνού εντός συμβαλλομένου κράτους και στην εισαγωγή και κατοχή των ιδίων προϊόντων καπνού εντός άλλου συμβαλλομένου κράτους, τα οποία χαρακτηρίζονται από το γεγονός ότι ο κατηγορούμενος ο οποίος διώχθηκε εντός δύο συμβαλλομένων κρατών είχε εξ αρχής την πρόθεση να μεταφέρει τα προϊόντα καπνού, αφότου αυτά περιήλθαν το πρώτον στην κατοχή του, προς έναν τελικό προορισμό διερχόμενος από διάφορα συμβαλλόμενα κράτη, συνιστούν συμπεριφορές που μπορούν να εμπίπτουν στην έννοια των «ιδίων πραγματικών περιστατικών» κατά το εν λόγω άρθρο 54. Η οριστική σχετική εκτίμηση απόκειται στις αρμόδιες εθνικές αρχές.

2) Κατά την έννοια του άρθρου 54 της συμβάσεως εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν, η ποινή που επιβάλλει δικαστήριο συμβαλλομένου κράτους

«έχει ήδη εκτισθεί» ή «εκτίεται» σε περίπτωση που ο κατηγορούμενος έχει καταδικαστεί, σύμφωνα με το δίκαιο του εν λόγω συμβαλλομένου κράτους, σε ποινή φυλακίσεως με αναστολή.

- 3) Κατά την έννοια του άρθρου 54 της συμβάσεως εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν, η ποινή που επέβαλε δικαστήριο συμβαλλομένου κράτους δεν πρέπει να θεωρείται ότι «έχει ήδη εκτισθεί» ή «εκτίεται», σε περίπτωση που ο κατηγορούμενος έχει κρατηθεί στο αστυνομικό τμήμα και/ή τεθεί υπό καθεστώς προσωρινής κράτησης για μικρό χρονικό διάστημα και, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους που εκδόθηκε η καταδικαστική απόφαση, η στέρηση αυτή της ελευθερίας πρέπει να συνυπολογίζεται κατά τη μετέπειτα έκτιση της ποινής φυλακίσεως.
- 4) Το γεγονός ότι ένα κράτος μέλος εντός του οποίου ένα πρόσωπο καταδικάστηκε με αμετάκλητη κατά το εσωτερικό δίκαιο απόφαση μπορεί να εκδώσει ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης προκειμένου να συλληφθεί το πρόσωπο αυτό για να εκτελεσθεί η εν λόγω δικαστική απόφαση βάσει της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, δεν μπορεί να ασκεί επιρροή στην ερμηνεία της εννοίας της «εκτίσεως» κατά το άρθρο 54 της συμβάσεως εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν.

(υπογραφές)